

Псалам 13.

1. РЕЧЕ безумник у срцу своме: Нема Бога.
Распадоше се и згадише се у поступцима (својим);
нема га који чини добро, нема га ни једнога.[1]
2. Господ с неба погледа на синове људске,
да види има ли који разуман, или који тражи Бога.
3. Сви застранише, уједно неваљали посташе;
нема га који чини добро, нема га ни једнога.
(Гроб је отворен грло њихово, језицима својим лагаху,
отров аспидин је на уснама њиховим, којих су уста пуна клетве и горчине;
брзе су ноге њихове да пролију крв,
пустош и беда на путевима њиховим,
а пут мира не познаше.
Нема страха Божијег пред очима њиховим).
4. Неће ли познати сви који чине безакоње,
који једу народ мој као јеђење хлеба, (а) Господа не призваше.
5. Тамо се устрашише страха, где страха не беше;
јер је Господ у роду праведних.
6. Савет сиромаша посрамисте,
јер Господ је нада његова.
7. Ко ће дати са Сиона спасење Израилјево?
Када поврати Господ робље народа Свога,
Обрадоваће се Јаков и узвеселиће се Израилљ.